

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ζ'

2 ΜΑΡΤΙΟΥ 1929

ΔΡΙΘ. 9

ΕΠΙΓΡΑΦΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Ἄριθ. 888

Πρὸς

τὸν Ἐξοχότατον Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως

Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ αὐτῆς ἀναγκάζεται νὰ ἐμφανισθῇ διαμαρτυρομένη διὰ νέαν ἐνέργειαν τῆς Πολιτείας εἰς βῆρος τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας.

Ἐκθέτουσα δὲ διὰ μακρῶν τὸ ἱστορικὸν τοῦ θέματος ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ὁποίου ἤχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτήν, δὲν παραλείπει καταλλήλως νὰ πλαισιώσῃ τὴν διαμαρτυρίαν αὐτῆς καὶ τονίσῃ τὰς θλιβεράς συνεπείας, ἐφ' ὅσον θὰ ἐξηκολούθει ἡ καταπάτησις τῶν δικαίων τῆς Ἐκκλησίας.

Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ Ἔθνους ἡμῶν ἡ Ἐκκλησία λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν σύστασιν τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀδυναμίαν τοῦ Κράτους περὶ τὴν ἐξέυρεσιν τῶν ἀπαιτουμένων πόρων διὰ τὴν καταβολὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν δαπανῶν, διὰ τῆς ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1833 ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐπέτρεψεν ἵνα τὰ ἐν τῷ Κράτει ὑπάρχοντα 116 Μοναστήρια, ἔρημα καὶ ἐγκαταλελειμμένα, ἦτοι τὰ οὐδένα Μοναχὸν ἔχοντα, ὡς καὶ ἕτερα τοιαῦτα 119 ἔχοντα ὀλιγωτέρους τῶν 6 Μοναχῶν, διαλυθῶσι, ἐκ δὲ τῶν ἐσόδων τῆς κτηματικῆς περιουσίας τούτων δυνηθῇ τὸ δημόσιον, διαχειριζόμενον τὰς ἐκ τούτων προσόδους, νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὸν ἀνωτέρω σκοπόν.

Τοῦτο καταφαίνεται ἐκ τῆς διαμειφθείσης ἀλληλογραφίας μεταξὺ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας καὶ ἐκ τῆς συγχρόνου ἐγκυκλίου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τοὺς ἀνὰ τὸ Κράτος Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας, ἐν ἣ ἀναγράφονται τὰ ἑξῆς :

«Κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 25 Σηβρίου 1833 Βασ. Διατάγματος τὰ ἔρημα καὶ ἐρειπωμένα Μοναστήρια οἰαοδήποτε τάξεως καὶ καταστάσεως καθὼς καὶ τὰ ἔχοντα ὀλιγωτέρους τῶν 6 Μοναχῶν μεθ' ὅλων τῶν εἰς αὐτὰ ἀνηκόντων κινήτων κτημάτων παραλαμβά-

νονται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς λογαριασμὸν τοῦ συνισταμένου Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἐξ οὗ θέλουσι μισθοδοτεῖσθαι οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἄλλοι κληρικοί, καθὼς καὶ οἱ διδάσκαλοι τῶν Σχολείων καὶ θέλει συνιστᾶσθαι καὶ διατηρεῖσθαι πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν παιδείαν θεοφιλῆς καὶ θεάρεστον. Τὰ δὲ περισσοτέρους τῶν 6 Μοναχῶν ἔχοντα Μοναστήρια διατηροῦνται κλπ. κλπ.»

Συνφῶνὰ τούτοις τὰ κτήματα τῶν τοιούτων Μονῶν παρελήφθησαν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς διαχειρίσεως καὶ διαθέσεως τῶν προσόδων αὐτῶν πρὸς πλήρωσιν ἐκκλησιαστικῶν ἀναγκῶν.

Δι' ὃ συνέστη τὸ πρῶτον Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον διὰ τοῦ ἀπὸ 13 Δεκεμβρίου 1834 Βασ. Διατάγματος καὶ ὠρίσθη πενταμελὴς διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἱερᾶς ταύτης περιουσίας. Ἐπηκολούθησε κατάργησις τοῦ συστήματος τούτου καὶ ἀνάθεσις τῆς διαχειρίσεως εἰς τὴν Γραμματείαν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τὸ πρῶτον, εἶτα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1843 εἰς τὴν Γραμματείαν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, βραδύτερον δὲ καὶ ἀπὸ τῆς συστάσεώς του εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας καὶ ἐπ' ἐσχάτων εἰς τὴν Ἀεροπορικὴν Ἀμυναν, ἥτις καὶ διαχειρίζεται τὰ ἐκκλησιαστικὰ ταῦτα κτήματα.

Δὲν ἀπηλλοτριώθησαν ὅμως τὰ κτήματα ταῦτα, οὔτε ἀπεξενώθη τῆς κυριότητος αὐτῶν ἡ Ἐκκλησία διὰ τῆς τοιαύτης ἐνεργείας, ἀλλ' ἀπλῶς καθωρίσθη τὸς διαχειρίσεως αὐτῶν.

Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα ὁπότε κατὰ τὸ 1910 ἰδρύθη τὸ Γεν. Ἐκκλ. Ταμεῖον τὸ ὁποῖον ὑπεισελθὸν ἐκ τοῦ Νόμου εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ Δημοσίου ἀνέλαβε καὶ ἐκπληροῖ ἔκτοτε τὰς ἐπιβληθείσας αὐτῷ ὑποχρεώσεις, χωρὶς ἐν τούτοις ἡ ἐκκλησιαστικὴ περιουσία ἢ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κτημάτων τῶν διαλελυμένων Μονῶν νὰ χορηγηθῇ αὐτῷ, χωρὶς δηλονότι οὔτε ἡ αὐτοῦσις κτηματικὴ περιουσία, οὔτε ἡ ἐκ ταύτης χρηματικὴ τοιαύτη νὰ παραδοθῇ τῇ Ἐκκλησίᾳ τῇ νῦν διαχειριζομένῃ τὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα καὶ ἐκπληροῦσῃ τὰς πρότερον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀνελημμένας ἐκκλησιαστικὰς ἀνάγκας.

Ὁ σκοπός, ὅστις ὑπηγόρευεν ἐν ἔτει 1833 τὴν διάλυσιν ὠρισμένων Μονῶν καὶ τὴν διαχείρισιν ὑπὸ τοῦ Κράτους τῆς κτηματικῆς αὐτῶν περιουσίας, καὶ ἡ βάσις ἐφ' ἧς ἐστηρίχθη ἡ ἔκδοσις τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1833, ἡ πλήρωσις τούτεστιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀναγκῶν, εἶνε τὰ αὐτὰ ἅτινα ἀπετέλεσαν τὴν αἰτίαν τῆς ἰδρύσεως τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου, ὅπερ σήμερον οὐ μόνον τὰς ἀρχικὰς αὐτοῦ ὑποχρεώσεις ἐκπληροῦι, ἀλλὰ καὶ τὰς μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ καὶ διὰ μετὰ τὸν διπλασιασμὸν τῆς χώρας προκυψάσας τριαύτας.

Κατ' ἀκολουθίαν ἡ ὑπάρχουσα νῦν κτηματικὴ περιουσία τῶν διαλελυμένων Μονῶν καὶ ἡ χρηματικὴ τοιαύτη, ὡς μὴ δυναμένη νὰ διατεθῆ ἄλλως, κατὰ τὴν ρητὴν διάταξιν τοῦ ἀπὸ 29 Ἀπριλίου 1843 Β. Διατάγματος, ὀρίζοντος ἴδι «Αἱ διὰ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ καὶ τὴν Δημοσίαν Ἐκπαίδευσιν δαπάναι ὑπερτεροῦσαι μὲν τοῦ ποσοῦ τῶν ρηθεισῶν Ἐκκλησιαστικῶν προσόδων θέλουσιν ἀναπληροῦσθαι ἀπὸ τὰ λοιπὰ δημόσια εἰσοδήματα, οὐδέποτε δὲ ἐν περιπτώσει περισσεύματος τῶν προσόδων αὐτῶν θέλει γίνῃ χρῆσις τούτων ἄλλη, μὴ ἀποβλέπουσα τὴν βελτίωσιν τοῦ ἱεροῦ κλήρου κ.λ.π.» ἔδει νὰ περιέλθῃ εἰς τὸ Γεν. Ἐκκλ. Ταμεῖον, ὅπερ συνεχίζον, ἐπαναλαμβάνομεν, τὸν σκοπὸν τὸν τεθέντα ὑπὸ τοῦ Κράτους, διὰ τοῦ Β. Διατάγματος τοῦ 1833 ἐξακολουθεῖ καταβάλλον τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἐν γένει δαπάνας, τοῦ Δημοσίου ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ μὴ ἐπιβαρυνομένου διὰ τοιούτων ἰξόδων.

Τὰ περισσεύματα ἐκ τῆς διαχείρισεως τῶν διαλελυμένων Μονῶν μέχρι τοῦ ἔτους 1919 συμπεριλαμβανομένου, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἀπολογισμῶν τοῦ Κράτους, ἀνέρχονται εἰς 8,883, 964 δραχμάς. Κατέστη ἀδύνατος ἡ ἐξακριβώσις τῶν χρήσεων τῶν ὑπολοίπων ἐτῶν ἐλλείψει τῶν σχετικῶν στοιχείων τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης.

Καὶ ἐνῶ κατὰ φυσικὴν τῶν ἀνωτέρω συνέπειαν ἡ Ἐκκλησία, καὶ λίαν δικαίως, ἀνέμενε τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῶν διαλελυμένων Μονῶν μετὰ τῶν περισσευμάτων, ἐφ' ὅσον ὁ σκοπὸς τῆς ἀναλήψεως τῆς διαχείρισεως τῆς περιουσίας ταύτης ὑπὸ τῆς Πολιτείας ἐξέλιπε διὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου, ἐξ ἀντιθέτου παρίσταται μάρτυς τοῦ παραδόξου τολμήματος, τῆς δωρεὰν παραχωρήσεως ἀπὸ μέρους τοῦ Κράτους τμήματος τῆς περιουσίας τῶν διαλελυμένων Μονῶν—τῶν Λειβαδιῶν—ἀξίας δεκάδων ἑκατομμυρίων εἰς τὰς διαφόρους Κοινότητας διὰ τοῦ ἐσχάτως ψηφισθέντος Νόμου.

Καὶ τοῦτο χωρὶς καὶ προφθάλμως νὰ τεθῆ ὑπ' ὄψει τοῦ Νομοθέτου ἢ ἐπὶ τούτου γνώμη τῆς Ἐκκλησίας.

Διαμαρτυρομένη ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τῆς τοιαύτης πράξεως τῆς Ν. Ἐξουσίας ἀντικρὺς ἀντικειμένης πρὸς ρητὰς τοῦ Συντάγματος διακελεύσεις καὶ τὰς κειμένας ἐκ τῶν νόμων διατάξεις, παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως ἀφ' ἐνὸς μὲν μὴ κυρώσῃ διὰ τῆς ὑπογραφῆς Της, τὴν ὅλως αὐθαίρετον ταύτην ἐνέργειαν τῆς Ν. Ἐξουσίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅπως συγκατατεθῆ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς περιουσίας τῶν διαλελυμένων Μονῶν μετὰ τῶν μὴ διατεθέντων δι' Ἐκκλησιαστικοὺς σκοποὺς ἐσόδων αὐτῆς συνφθὰ τῷ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 1843 Β. Διατάγματι.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πιστεύει ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θέλει συντρέξῃ εἰς τόσῳ καταφόρως ἀντισυνταγματικὴν καὶ παράνομον ἐνέργειαν. Ἄλλ' ἔχει πεποιθήσῃ ὅτι τὴν δήμευσιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ἣν ἡ ὑπὸ τῆς ἐτεροδόξου τότε Ἀντιβασιλείας ἐκπροσωπούμενη Ἀπολυταρχία δὲν ἀπετόλμησεν ἢ νῦν Κυβέρνησις ἐν πλήρει Δημοκρατικῷ Πολιτεύματι, ὁ Χάρτης τοῦ ὁποίου ἐν τῷ πρώτῳ αὐτοῦ ἄρθρῳ διαγορεύει τὸν σεβασμὸν πρὸς τὰ δίκαια τῆς Ἐκκλησίας, δὲν θέλει ἐπιτρέψῃ νὰ τελεσθῆ.

Ὅφειλε δ' ἐπίσης νὰ μὴ ἀντιπαρέλθῃ ἐν σιγῇ τὸ γεγονός, ὅπερ ἄλλως τε θὰ ἀπετέλει ἱστορικὸν στίγμα, καθόσον εἰς στιγμὴν ἐν ἧ ἑτεροδόξος Ἐκκλησία ἀπολαμβάνει τῆς δαψιλείας τόσων τιμῶν καὶ οἰκονομικῶς ἐνισχύεται ὑπὸ ὠρισμένης Πολιτείας, μεθ' ἧς δὲν ὑφίστανται ἄμμοι καὶ μόνιμοι δεσμοί, ἡ Μεγάλη Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἦτις συνυφάνθη μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ παρηκουλούθησε τὰς τύχας αὐτοῦ, ἀποτελέσασα καὶ ἀποτελοῦσα ἐνιαῖον μετὰ τῆς Πολιτείας Ἐθνικὸν καὶ Κρατικὸν Σύνολον, βλέπει ἑαυτὴν οὐ μόνον μῆπω ἐνισχυομένην, ἀλλὰ τοῦναντίον συνεχῶς πληττομένην καὶ διὰ ἐν ὧραις καθ' ἃς ἠνωμένη μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Νέας Ἑλλάδος καὶ μετὰ τὴν συντριβὴν τῆς ὁμοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Βορρᾶ καὶ τὸν χειμασμὸν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, χωρεῖ ἐπὶ ἔτι εὐρύτεραν ὁδὸν, καλουμένη νὰ ἀγωνισθῆ μόνῃ ἐν τῷ στίβῳ τῆς Ὁρθοδοξίας κατὰ τόσων ἀμέσων κινδύνων, οἵτινες σοβοῦσι τὴν Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὴν Κοινωνίαν καὶ νὰ παλαίσῃ κατὰ τῶν μεταπολεμικῶς ἐξαπλωθεισῶν ἀντιχριστιανικῶν καὶ ἀντικοινωνικῶν ἰδεῶν.

Ἔχει ὅθεν τὴν πεποίθησιν ὅτι τὰ δίκαια Αὐτῆς δὲν θέλουσι παροραθῆ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ

ἐν τῷ γενικωτέρῳ συμφέροντι, ἀλλ' ἀντιθέτως θέλουσι τύχει τῆς πλήρους ἀναγνωρίσεως.

Ἐν ἀντιθέτῳ δὲ ἐκδοχῇ, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται νὰ διαδηλώσῃ, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ὠθεῖται οὕτω παρὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς πνευματικῶν τέκνων πρὸς μεγίστας δυσχερείας ἐπὶ ἀνεπανορθώτῳ ζημίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

- † Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Πρόεδρος
- † Ὁ Δρυϊνουπόλεως καὶ Πρωγονιανῆς ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
- † Ὁ Ἀδριανουπόλεως ΠΟΛΥΚΑΡΙΟΣ
- † Ὁ Νικοπόλεως καὶ Προβέζης ΙΩΑΚΕΙΜ
- † Ὁ Ἰκαρίας ΝΕΟΦΥΤΟΣ
- † Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
- † Ὁ Ὑδρας καὶ Σπετσῶν ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ
- † Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας ΣΥΝΕΣΙΟΣ
- † Ὁ Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Ὁ Α'. Γραμματεὺς
Ἀρχιμ. Γερμανὸς Α. Ρουμπάνης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἡ Ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν ἐράνων δι' ἀνέγερον ἐθνικοῦ μνημείου εἰς τὸν Μητροπολίτην Σμύρνης Χρυσόστομον ἐξέδωκε βιβλίον τὸ ὁποῖον συνέγραψεν ὁ γνωστὸς Σπυριδῶν Λοβέρδος. Τὸ βιβλίον τοῦτο ἐξετυπώθη καλλιτεχνικῶς καὶ ἀναπτύσσει ἐν ἐκτάσει καὶ γλαφυρῶς τὴν ζωὴν καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ αἰοδιμοῦ Μητροπολίτου Σμύρνης Χρυσοστόμου, ὅστις, παρήμαίνας μετὰ τὴν κατάρρευσιν τοῦ στρατοῦ τῆς Μ. Ἀσίας, ὑπέστη τὸν φοβερὸν μαρτυρικὸν θάνατον. Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ὠραίου βιβλίου δεικνύει ἀδρομερῶς τὴν ἔξοχον ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἐθνικὴν δρᾶσιν τοῦ ὑπερόχου Ἱεράρχου ὅστις, ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, προέβλεπε τὸ μαρτυρικὸν τέλος. Ἐσπούδασεν ἐν τῇ γεραρᾷ καὶ μουσοτρόφῳ Θεολογικῇ Σχολῇ τῆς Χάλκης καὶ κατόπιν εἰργάσθη ἐν Ἐφέσῳ, ὡς Ἀρχιδιάκονος τὸ πρῶτον καὶ ἔπειτα ὡς Πρωτοσύγκελλος ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ὑπὸ τὸν πεπνυμένον καὶ σοφὸν Πατριάρχη Κωνσταντῖνον Ε'. τὸν ἐκ Χίου. Ἐπὶ Ἰωακείμ Γ', τὸ δεύτερον πατριαρχεύσαντος, προήχθη τῷ 1902 Μητροπολίτης Λορένας, ἀγωνισθεὶς, εἴπερ τις καὶ ἄλλος, ἐν τοῖς δυσχειμέροις ἐκείνοις χρόνοις ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν δικαίων τῆς περιμαχήτου Μακεδονίας, ἐμφυσήσας νέαν ζωὴν θρησκευτικὴν καὶ ἐθνικὴν εἰς τοὺς Ὁρθοδόξους Ἕλληνας. Λαμπρῶς καὶ ἐπιχαιρῶς ἀναπτύσσεται ζωηρῶς ἡ πολυμερὴς δρᾶσις τοῦ σθεναροῦ καὶ σοφοῦ Ἱεράρχου ἐν τῇ Μακεδονίᾳ, καὶ οἱ διωγμοί, τοὺς ὁποίους ἔπασθη ὑπὸ τῶν τυράννων Τούρκων καὶ τῶν Βουλγάρων. Τὴν αὐτὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἐθνικὴν δρᾶσιν ἐπέδειξεν ὁ ὑπέρροχος Μητροπολίτης καὶ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς

Ἰωνίας, τῇ Σμύρῃ, ὅπου κατόπιν προήχθη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ εὐσεβοῦς καὶ ἑναρέτου Μητροπολίτου Βασιλείου. Ἐκεῖ ἠγωνίσθη πολλαχῶς καὶ δὴ κατὰ τοὺς νέους Νερωραίους διωγμοὺς τῶν Νεοτούρκων. Ἐν τῷ βιβλίῳ παρσιλάνει δι' ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ ἐκθέσεων ἡ ὅλη ἀξιοθαύμαστος καὶ ὄντως ἡρώϊκὴ ἐργασία τοῦ ἀληθοῦς Ποιμένος τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας τῶν Σμυρναίων.

Ὁ Σμύρνης Χρυσόστομος ἦτο ἀληθὴς Ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας· ἦτο εὐγλωττος κήρυξ τοῦ θείου λόγου καὶ ἔγραψεν ἀμμήτως τὸν ἑλληνα λόγον, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν πολλῶν ἐκκλησιαστικῶν μελετῶν καὶ τῶν ὠραίων λόγων καὶ ἐκθέσεων τούτου.

Ἀληθῶς εἶχε φιλοπατρίαν καὶ αἰσιοδοξίαν καὶ κατ' αὐτοὺς τοὺς ἐγερόντας χειμῶνας κατὰ τοῦ ἔθνους· εἶχε πεποίθησιν ἀκράδαντον εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ὅλου ἔθνους, ἐρμηνεύων καὶ αὐτὰς τὰς προφητικὰς ρήσεις τῶν Προφητῶν. Ἐπίστευεν ὅτι ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου τῆς ἀναστάσεως τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας. Διὰ τοῦτο κατὰ 9βριον τοῦ 1915 ἀπέστειλεν ἐκτενῆ, ὠραίαν καὶ συγκινητικὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν τότε Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων Κωνσταντῖνον δι' ἧς προέτρπε ν' ἀναλάβῃ τὸν περὶ τῶν ὄλων ἀγῶνα. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, τὴν ὁποῖαν δὲν ἀναφέρει ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἄνω βιβλίου, δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ «Ἐκκλησιαστικῷ Κήρυκι» Ἀθηνῶν (5 Ἰανουαρίου 1919 ἀριθ. 185), δὲν εἶνε μόνον ἀριστούργημα τῆς νεωτέρας φιλολογίας, ἀλλὰ καὶ δεικνύει τὴν μοναδικὴν φιλοπατρίαν καὶ εὐσέβειαν καὶ τὴν μεγάλην πολιτικὴν ὀξυδέσκειαν «Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν»; (Λουκ. 7, 19). Ἀπευθύνομεν, λέγει πρὸς τοῖς ἄλλοις, τὸ τεταραγμένον τοῦτο ἐρώτημα πρὸς Σέ. τὸν προσδοκῶμενον ἀπὸ τόσων αἰῶνων, ὡς τὸν Μεσσίαν τοῦ στενάζοντος ὑπὸ τὴν δουλείαν Γένους μας . . . εἶναι τὸ ἐρώτημα τοῦτο *δειλὴ εἰσήγησις, ἡπία, τρόπον τινά, ἐπιτίμησις*, διότι βραδύνεις καὶ Σὺ, Βασιλεῦ, ὡς ὁ Ἰησοῦς, καὶ δὲν ἀποκαλύπτεις ἡμῖν τὴν δόξαν Σου, ἐν ᾧ ἀδιαφιλονεικῶς Σὺ εἶσαι Ἐκεῖνος ὃν ὁ μὲν Προφήτης Δανιὴλ προέφη, ὡς *Βασιλέα τοῦ Νότου* «ἐπεγεροθησόμενον καὶ κερατίσαντα καὶ συντρίψαντα ἐν καιρῷ πέρατος τὸ κέρασ τοῦ Ἰσλάμ» (Δανιήλ. § 11, 38—45), ὁ δὲ τῶν ἀρρήτων ἀποκαλύψεων θεατῆς Ἰωάννης ἐξεικόνιζεν *ὡς ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ*, ἔχοντα ἔξουσίαν μεγάλην, φωτίζοντα τὴν γῆν ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ καὶ κράζοντα ἐν ἰσχυρᾷ φωνῇ «ἔπεσεν, ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ μεγάλη» (Ἀποκλ. 18, 1—2). Τί; μήπως πλανώμεθα εἰς τὴν προσδοκίαν καὶ πίστιν μας ὅτι Σὺ εἶσαι ὁ ἀποκαθιστάνων τὴν

Βασιλείαν Μεσσίας τοῦ Γένους μας»;

Τὸ βιβλίον εἶνε ἀνιάξιον τῆς μεγάλης φυσιογνωμίας τοῦ Ἱεράρχου καὶ ἐθνομάρτυρος Χρυσοστόμου, ὃν ἐγνωρίσαμεν καὶ μεθ' οὗ συνεδέθημεν φιλικῶς ἀπὸ τῶν μαθητικῶν χρόνων ἐν τῇ ὠραίᾳ νήσῳ τῆς Χάλκης καὶ ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐφαίνεται ὅτι ἐμελλε νὰ νὰ λάμψη, ὡς φαεινὸς ἀστήρ, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ὁ ἀναγνώστης τοῦ λαμπροῦ βιβλίου ἀναπνεροῦται τὸ φρόνημα καὶ δοξάζει τὸν Θεὸν ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, τὴν ὁποίαν περιφρονοῦν οἱ μικροί, ἀναδεικνύει τοιοῦτους Ποιμένας καὶ κατ' αὐτὸν τὸν ὑλιστικὸν αἰῶνα, ὡς ὁ αἰετὸς Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος Καλαφάτης.

Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ τοῦ Σπυρ. Λοβέρδου παρουτηροῦμεν ἀπλῶς, ἀκριβείας χάριν, ὅτι διδάσκαλος τοῦ Σμύρνης Χρυσόστομου ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ δὲν ἐχορηγίασεν ὁ ἀρχιμ. Γρηγόριος Ζυγαβηνὸς ἐκ Κύμης τῆς Εὐβοίας διότι εἶχε πρὸ δεκαετίας διορισθῆ ἑφημέριος ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ Ἑλλην. κοινότητι Μασσαλίας. Ὑπήρχον ὅμως ἄλλοι καθηγηταί, ὡς ὁ Λεάνδρος Ἀρβανιτάκης ἐκ Σίφνου, ὁ Σπυρίδων Κυπραῖος ἐκ Πάρου, οἱ Ἰορδάνης Καρολίδης, Βασίλειος Ἀντωνιάδης, Γεώργιος Λιανόπουλος καὶ εἴ τις ἕτερος. Μεταξὺ τῶν Πατριαρχῶν ἀναφέρεται (σελ. 55) καὶ ὁ Διονύσιος Ε', ὡς παντάπασ πατριαρχεύσας. Πρόκειται ἴσως περὶ ἄλλου Διονυσίου, διότι ὁ ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως Διονύσιος Ε', διάδοχος τοῦ Ἰωακείμ Δ', ἐπατριαρχευσεν ἀπαξ, ἀποθανὼν ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἀγωνισθεὶς γενναίως ἐν τῷ προνομιακῷ ζητήματι. Τέλος ἀναφέρεται (ἐν σελ. 144) ὅτι ὁ σοφὸς διδάσκαλος Κωνσταντῖνος Κούμας ἐδίδασκεν ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ Σχολῇ, ἣς τὴν ἱστορίαν συνέγραψεν ὁ Ματθαῖος Πιρανίκας. Ὁ Κωνσταντῖνος Κούμας ἐδίδαξε καρποφόρως ἐν τῷ Φιλολογικῷ Γυμνασίῳ τῆς Σμύρνης μετὰ τοῦ ἐξόχου κληρικοῦ Κωνσταντίνου Οἰκονόμου ἐξ Οἰκονόμων.

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως
ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

ΔΩΡΕΑ Εἰς τὴν ΔΙΔΑΧΗΝ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Ὁ γενάρης Ἱεράρχης, ὁ Μικ. πρῶτον μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Θεόκλητος, ἐδώρησε πρὸ τινος ἑξο χειρογράφου κώδικας πολλοῦ λόγου ἀξίους εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Θεολογικοῦ Σπουδαστηρίου τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου. Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου λαβοῦσα γνώσιν τῆς δωρεᾶς ταύτης ἀνέθηκεν εἰς τὸν κοσμητόρα αὐτῆς ἑως εἰς ἄγγράφου ἐκφράσῃ τῷ γενάρῳ Ἱεράρχῃ τὰς θερμὰς αὐτῆς εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ δωρεᾷ ταύτῃ.

Τὸ πρῶτον τῶν δωρηθέντων χειρογράφων ἀποτελούμενον ἐκ φύλλων 167 (0,22×0,15)¹ ἀρχεται

«νόμος ἐκκλησιαστικός,
χριστὸς παρέσχη τῆς ἐμοῖς πόνοις χάριν
πίναξ ἀκριβῆς τοῦ παρόντος νομίμου

Περὶ κριτοῦ ὅτι να εἶναι συμπαθεὶς καὶ ἀμνησικακὸς καὶ χωρὴς ἐξετάσεως νὰ μὴ πιστεῖη λόγους κεφ. α'

Περὶ δικαιοσύνης κεφ. δ'

Περὶ νόμου καὶ τῆ ἐστὴ νόμος κεφ. γ'

Περὶ τοῦ πατριάρχου κεφ. δ'

Περὶ διὰ τῆ χειροτονεῖ τὸν πατριάρχην ὁ ἱρακλήας κεφ. ε'

Ὁ πίναξ τῶν περιεχομένων ὡς καὶ τὸ καίμενον περιλαμβανούσιν ἐν βλφ 353 (τυγ') κεφάλαια. Ἡ μετὰ προσοχῆς ἀνάγνωσις τοῦ πίνακος τῶν περιεχομένων καὶ τοῦ κειμένου πείθει πάντα ὅτι πρόκειται ἐνταῦθα περὶ τοῦ γνωστοῦ νομίμου τοῦ Μανουὴλ Μαλαξοῦ ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ μορφῇ, τῇ γεγραμμένῃ εἰς τὴν ἀπλῆν 2.

Ἐν τέλει τοῦ ἔργου (τύλ. 167β) ὑπάρχει ἡ ἀκόλουθος σημείωσις, ἐξ ἧς πληροφοροῦμεθα τὸ ὄνομα τοῦ ἀντιγραφέως καὶ τὸν χρόνον τῆς ἀντιγραφῆς.

«Ἐτελειώθη τὸ πρῶτον νόμιμον διὰ χειρὸς ἐμοῦ εὐτελοῦς μακαρίου ἱερομοναχοῦ τξιριμπικα τοῦ ἐξ ἀναδρυτῆς καὶ οἱ ἀναγνητόκοντες εὐχρησθε ἐμοῦ διὰ τὸν κόνον. αψιδ' ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου α'»

Ἡ χρονολογία τῆς ἀντιγραφῆς δύναται νὰ ἐξαχθῇ καὶ ἐκ τοῦ φύλλου 151β, ἐνθα εὐρηται: πίναξ πρὸς εὔρεσιν τοῦ Πάσχα, ὅστις ἀρχεται:

«αψιδ' ἡλίου κύκλοι κατ' Ἑλληνικῆς κύκλοι Γ'. Θεμέλιον ἑλληνικῆς κα'».

Ἡ στάχσις τοῦ κώδικος εἶνε εὐρασίη.

Τὸ δεύτερον τῶν δωρηθέντων χειρογράφων ἀποτελούμενον ἐκ φύλλων 112 (0,20×0,14)² εἶνε ἀκέφαλον.

Ἀρχ. «τολήμης νὰ κατέβης ἐπιτότερον διότι ἐκβαίνης τελείως ἔξω». Ἐν φύλλῳ 3α εὐρηται ἡ ἐπιγραφή «Περὶ τοῦ πῶς δεῖ τοὺς πνευματικὸς οἰκονομεῖν τοὺς εἰς αὐτοὺς ἐξομολογουμένους» καὶ φύλλῳ 7β ἡ ἐπιγραφή «Κανόνες συνοδικοὶ καὶ ἀποστολικοὶ καὶ τοῦ μεγάλου βασιλείου καὶ ἑτέρων ἁγίων νεωστὶ διωρθωθέντες καὶ συντιθέντες κατὰ τάξιν διὰ τὸ ἀσύγχιστον». Τὸ τελευταῖον τὸ ὅτι ἔργον περιλαμβάνει ἐν βλφ κεφάλαια 228 (τυκή) μετὰ τὸ τέλος τῶν ὁποίων (ἐν φύλλῳ 108β) γέγραπται:

«τέλος τὸν θεῖον νόμον».

1. Το χειρόγραφον ἤτο ἄνευ ἀριθμίσσεως, ἠριθμήθη δὲ ἐπ' ἐμοῦ Μανουὴ τῶν φύλλων 124 καὶ 125 ἔχουσιν ἀποκοπή διὰ καλῶς καὶ συνοδίου χειρὸς τοῦ φύλλου καὶ μετὰ τῶν φύλλων 15.—152 δύο φύλλα.

2. Περὶ. Κ. 1. Λοβερδανίου, Ὁ νομοκάνων τοῦ Μανουὴλ Μαλαξοῦ σ. 54 ἔ.

3. Το χειρόγραφον ἤτο ἄνευ ἀριθμίσσεως, ἠριθμήθη δὲ ἐπ' ἐμοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἑβραϊκὰ ρομηνία	Κυριακαὶ Εὐαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Κυριακὰ Εὐαγγελίων	Ἔξοδος
	3 Κυρ. ΙΖ' Λουκᾶ Κυρ. ΛΔ' (Ἀσώτ)		Ζ'	πλ.β'
	(Ἀσώτου)			
ΜΑΡΤΙΟΣ	10 > Ἀπόκρῶ	> Ἀπόκρῶ	Ζ'	βαρὸν
	17 > Τυροφάγου	> Τυροφάγου	Η'	πλ.δ'
	24 > Α' Νηστειῶν	> Α' Νηστειῶν	Θ'	α'
	31 > Β' Νηστειῶν	> Β' Νηστειῶν	Ι'	β'

Ἐπειτα δὲ ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφή· «Εὐχὴ ἧτις λέγεται παρὰ ἀρχιερέως, ἡ πνευματικοῦ πατρὸς ἐπὶ τὸν μέλλοντα μεταλαμβάνειν τῶν θείων μυστηρίων». Ἡ εὐχὴ αὕτη φθάνει μέχρι τοῦ τέλους (φύλλ. 112α).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω γίνεται δῆλον ὅτι τὸ παρὸν ἔργον περιλαμβάνει συλλογὴν κανόνων πρὸς χρῆσιν τῶν πνευματικῶν¹.

Ἐν φύλλῳ 112β ἡ ἀκόλουθος σημείωσις· «Τῷ πατρὶν νομικῶν ὑπάρχει καμοῦ ἱακώδου ἱερομονάχου καὶ ὄπως βουληθῆ ἀποξενῶσαι ἀνευ θελήματός μου ἐχέτω τὰς ἀρχὰς τῶν ἀγίων τριακόσιων δέκα καὶ Ἡ Θεωφύρων πατέρων τῶν ἐνικαία συνόδου καὶ τῶν λοιπῶν. Ἀμήν» κάτωθεν τῆς ὁποίας ἡ ὑπογραφή· «Ἰακώβος ἱερομόναχος Δετρίωτης ἐκ νήσου Σήφρου»

Καὶ ἐν φύλλῳ 7α ἡ ἀκόλουθος· «Τὸ παρὸν νομικὸν ὑπάρχει καμοῦ νεκτάρου ἱερομονάχου πατμίου τοῦ ἐπιβλή φωτίου» κάτωθεν τῆς ὁποίας ἡ ὑπογραφή διὰ μονοκονδυλίας «Νεκτάριος ἱερομόναχος»

Τὸ χειρόγραφον ἔχει γραφῆ κατὰ τὴν 18 ἑκατομυριάδα καὶ φέρει στάχων σιν βυρσίνην.

Τὸ πρῶτον τῶν χειρογράφων τούτων φέρει ἤδη ἐν τῇ διβλιοθήκῃ τοῦ θεολογικοῦ σπουδαστηρίου τὸν ἀριθμὸν 1 καὶ τὸ δεῦτερον τὸν ἀριθμὸν 2.

Κ. Ι. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ

1. Τοιαῦτα χειρόγραφα ὑπάρχουσι πλεῖστα καὶ ἐν τῇ ἐθνικῇ βιβλιοθήκῃ καὶ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Βουλῆς (προβλ. τοὺς σχετικοὺς καταλόγους).

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ

(Αἱ κυριώτεραι εορταὶ τῆς εβδομάδος)

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Τῇ Κυριακῇ, ἀφ' ἧς ἄρχεται τὸ Τριῳδίου, τὸ περιέχον τὰς πρὸ τοῦ Πάσχα κινήτας εορτάς, ἡ Ἐκκλησία ὥρισε τὴν ἀνάγκωσιν τῆς παραβολῆς τοῦ Κυρίου περὶ τοῦ Τετλώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου, ἵνα παραστήσῃ πόσον ἀπαραιτήτος εἶνε ἡ ἀρετὴ τῆς ταπεινοφροσύνης ὡς πρώτη προϋπόθεσις τῆς πραγματικῆς μετανόιας, εἰς ἣν καλοῦνται οἱ χριστιανοὶ ἰδιαζόντως κατὰ τὸ ὁσονούπω ἀρχόμενον στάδιον τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἵνα κεκαθαρισμένοι ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν προσέλθωσιν εἰς μετάληψιν τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Κυρίου καὶ εἰς ὑπάντησιν τοῦ μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ταφὴν ἀναστάντος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Διὰ τὸν Ἱερόν Κλήρον.

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς συμπληρώσεως τριάκοντα καὶ ἑννέα ὄλων ἐτῶν ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεως τοῦ «Ἱεροῦ Συνδέσμου» ὁ Πρωθιεράρχης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁμολογῶν τὴν μεγάλην ἀποστολὴν τοῦ δημοσιογραφικοῦ τούτου ὄργανου τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δὲν παραλείπει νὰ ἐκφράσῃ παράπονον ἐπὶ τῷ ὅτι τοῦτο δὲν ἔτυχε τῆς προσοχῆς ὑποστηρίξεως παρ' αὐτοῦ τούτου τοῦ Κλήρου, οὗ τὰ ποικίλα συμφέροντα ἐξυπηρετεῖ. Διότι ὁ σκοπὸς τοῦ κοινῶν τούτου δημοσιογραφικοῦ ὄργανου τῶν ἐν Ἑλλάδι κληρικῶν εἶνε νὰ μορφώσῃ, διαφωτίσῃ καὶ ἐνισχύσῃ αὐτοὺς πνευματικῶς καὶ ἠθικῶς, νὰ δημιουργήσῃ παρ' αὐτοῖς συνείδησιν τῆς μεγάλης αὐτῶν δυνάμεως καὶ ἀποστολῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ νὰ ὀργανώσῃ αὐτοὺς εἰς παράταξιν ἰσχυρὰν κατὰ τῶν παντοίων τῆς Ἐκκλησίας ἐχθρῶν. Οὐδ' ἐν δὲ σωματεῖον σήμερον, καὶ τὸ μᾶλλον ἀσήμαντον, δύναται νὰ ἐπιτύχῃ εὐδόωσιν τῶν σκοπῶν του, ἂν δὲν χρησιμοποίησῃ τὴν δημοσιογραφίαν ὡς μέσον εἴτε ἐπικοινωνίας πρὸς τοὺς πολλοὺς, εἴτε διαδόσεως τῶν ἀρχῶν του. Διὰ τοῦτο εἶνε, πράγματι, λυπηρὸν, ὅτι ὁ Κλήρος τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας δὲν ἔφθασεν ἀκόμη εἰς τὸ σημεῖον νὰ κατανοήσῃ ὅτι, ἐνισχύων τὰ δημοσιογραφικὰ ἐκκλησιαστικὰ ὄργανα, πράττει ἔργον αὐτοσυντηρήσεως, ἥτοι εὐδωδέσεως καὶ κρατύσεως τῆς μεγάλης του θρησκευτικῆς καὶ καθ' ὅλου ἐκπολιτιστικῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀποστολῆς, τὴν ὁποίαν αὕτη νὰ βλέπῃ καὶ νὰ ἀντιλαμβάνεται καὶ νὰ ἐκτιμᾷ προσηκόντως, γνωρίζουσι δὲ οἱ ἱερεῖς τίνα εἶνε τὰ ἐπακόλουθα τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος.

Ἡ τέως ἀγνωσμένη Ὁρθοδοξία.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἰδίᾳ τοῦ Συνεδρίου τῆς Στοκχόλμης καὶ ἐντεῦθεν αἱ διάφοροι προτεσταντικαὶ Ἐκκλησίαι τῆς Δύσεως ἤρχισαν νὰ μεταβάλλωσι γνώμην περὶ τῆς Ὁρθοδοξίας, περὶ ἣς προηγουμένως ἐπληροφοροῦντο ἀπὸ πηγῶν μεροληπτικῶν Ὑπάρχει δὲ ἤδη ἐν ταῖς Ἑκκλησίαις ταύταις μίᾳ σηματικῆ μερίδι, νεωτέρων ἰδίως θεολόγων, ἡ ὁποία συστηματικῶς μελετᾷ τὴν Ὁρθοδοξίαν, διότι ἐλπίζει νὰ εὑρῇ ἐν αὐτῇ ὅ,τι ἔλλειπει ἀπὸ τῶν Προτεσταντισμῶν. Κατὰ τὴν γνώμην τῶν θεολόγων τούτων ἡ Ὁρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὑπόδειγμα ὀργανώσεως διὰ τὸν Προτεσταντισμῶν, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστὸν, πάσχει καὶ ἀπὸ τῆς ἑλλείψεως συστήματος, ἧτις δημιουργεῖ πραγματικὴν ἀναρχίαν. Ἡ δὲ στάσις

τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐν τῷ Συνεδρίῳ τῆς Λωζάνης ἐνεποίησεν ἀρίστην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἀποβλέποντας εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν ὡς εἰς ἔργον κοινῆς ἐκζητήσεως καὶ παραδοχῆς τῆς ἐνιαίας χριστιανικῆς ἀληθείας. Οἱ ἐκ τῶν Προτεσταντῶν ἀπαισιοδοξήσαντες δια τὸ ἀπέλεσμα τοῦ Συνεδρίου ἀποτελοῦσι τὴν μερίδα τῶν ἐπιθυμούντων ὁπωσδήποτε νὰ ἐκβιάσῃ μίαν ἔνωσιν, ἢ ὁποῖα ὅμως ἐν τέλει δὲν θὰ εἶναι συμφέρουσα εἰς οὐδεμίαν ἐπὶ μέρους χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ ἐβράδυνε νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν διακόψασαν τὰς ἐργασίας αὐτῆς Βουλὴν ὁ νέος Καταστατικὸς νόμος τῆς Ἐκκλησίας, σκόπιμον ἐκρίθη ὑπὸ τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου ὅπως ἐκτυπωθῇ τὸ σχέδιον καὶ ἀποσταλῇ εἰς τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας ἵνα μελετήσωσιν αὐτὸ καὶ διατυπώσωσι τὰς ἑαυτῶν γνώμας.

—Δι' ἐγγράφου αὐτοῦ ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Βερροίας καὶ Ναούσης γνωρίζει τῇ Ἱ. Συνόδῳ, ὅτι ἐν ἔτει 1922 ἐπετάχθη καὶ κατεσχέθη ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως ἢ Πατριαρχικῆ καὶ Σταυροπηγιακῆ Μονῆ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τοῦ Οἴκ. Πατριαρχείου καὶ τοῦ Σεβ. Μητροπολ. Κίτρους, καὶ παρεδόθη εἰς τὸν «ποιμένα» τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας κ. Μιχτισόπουλον, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ χρησιμοποιήσῃ αὐτὴν ὡς Ὀρφανοτροφεῖον προσφυγοπαίδων, διευθυνόμενον καὶ διοικούμενον ὑπὸ τοῦ κ. Μιχτισοπούλου, ὅστις διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ τῶν κηρυγμάτων αὐτοῦ πρὸς τοὺς τροφίμους τοῦ ἐν λόγῳ Ὀρφανοτροφείου μετέβαλεν αὐτὸ εἰς κέντρον προσηλυτιστικὸν εἰς βάρος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἡ Δ. Ἱ. Σύνοδος παρεκάλεσε τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ὅπως ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα καὶ διορισθῇ ἐφορία διὰ τὸ εἰρημένον Ὀρφανοτροφεῖον, ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Βερροίας, ἧς νὰ συμμετέχωσιν ὡς μέλη ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Κίτρους, ὁ Δήμαρχος Βερροίας, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Κολινδροῦ καὶ ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῶν Δημοτ. Σχολείων.

—Διωρίσθη προσωρινὸς ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς «Σκαφηδιάς» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας ὁ Ἱερομόναχος Θεόδωρος Βλαχοῦλης.

—Ἐχορηγήθη τῷ Σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῳ Καρυστίας ἄδεια ἀπουσίας δι' Ἱεροσόλυμα, ὅπως ἠγηθῇ τῆς γεννησομένης κατὰ τὸ προσεχὲς Πάσχα ἐκδρομῆς πρὸς προσκύνησιν τῶν Ἁγίων Τόπων.

—Πρὸς τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας δι' ἀποφάσεως τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου ἐκοινοποιήθη ἡ ἐξῆς διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν πρὸς τὸ Ἀρχιεπιτοπιτικὸν χωροφυλακικὸν μετὰ σχετικοῦ ἐγγράφου πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας:

«Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν δι' ἐγγράφου του τῆς 21 λήγοντος μηνός, ὑπ' ἀριθ. 210] 152, διετύπωσε ἡμῖν ὠρισμένα παρὰ τῶν ἐκασταχοῦ ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν, σχετικῶς πρὸς τοὺς παρὰ νόμους περιφερομένους ἱερεῖς, μοναχοὺς κλπ. Συμβαίνει, δηλαδὴ, ἱερωμένοι καὶ ἰδίᾳ μοναχοὶ ἀνήκοντες εἰς τὰς ἐν Ἁγίῳ Ὁρει Μονάς, ἐξερχόμενοι τῶν περιοχῶν ἐν αἷς κατὰ τοὺς Ἐκκλησιαστικὰς Κανόνας καὶ διατάξεις ἐτάχθησαν νὰ ἱερουργῶσιν ἢ νὰ μονάσωσι, νὰ περιφέρονται ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν καὶ ἀπὸ κωμοπόλεως ἢ χωρίου εἰς κωμόπολιν ἢ χωρίον, διὰ χρηματιστικῶν σκοποῦς ἱερουργοῦντες συνήθως εἰς τὰ μέρη ταῦτα. Οἱ κατὰ τὸν Μητροπολίτην καὶ Ἐπίσκοποι αἰτοῦνται παρὰ τῶν οἰκείων Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν παρὰ νόμους περιφερομένων καὶ ἱερουργούντων κληρικῶν, πλὴν ὅμως, ὡς βεβαίῳ ἡμᾶς ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, δὲν δίδεται ἡ προσήκουσα προσοχὴ εἰς τὰς αἰτήσεις ταύτας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν, οὕτω δὲ οἱ παρὰ νόμους περιφερόμενοι καὶ ἱερουργοῦντες κληρικοί πληθύνονται μειουμένου καὶ τοῦ κύρους τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν, τὰς διατάξεις τῶν ὁποίων, στηριζόμενος ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κανόνων, ἀψηφοῦσιν οὗτοι καὶ περιφρονοῦσιν ἐμφανῶς. Ἀνακοινοῦντες ὑμῖν τ' ἀνωτέρω, παρακαλοῦμεν ὅπως δι' ἐγκυκλίου σας πρὸς ἀπάσας τὰς ὑπηρεσίας Χωροφυλακικῆς διατάξητε αὐτὰς νὰ ἐκτελῶσιν ἀμελλητὶ τὰς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου αἰτήσεις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν, καθιστῶντες προσωπικῶς ὑπευθύνους τοὺς οἰκείους διοικητὰς ἀξιωματικῶς διὰ πᾶσαν παρατηρηθησομένην παρ' ἡμῶν ἢ ἀμέλειαν».

—Διήλθε καὶ ἐξ Ἀθηνῶν προσερχόμενος ἐκ Κερκύρας ὁ περιοδεύων ἀνὰ τὰ Βαλκάνια ἀπὸ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς Συνεχείας τοῦ Συνδρίου τῆς Στοκχόλμης «Life and Work», δο Τ' Hooft. Σκοπὸς τοῦ ταξιδίου τοῦ δρος Τ' Hooft εἶναι ἡ μελέτη τοῦ δυνατοῦ τῆς συγκλήσεως Συνεδρίου τῶν Χριστιανικῶν ὀργανώσεων τῶν νέων τῶν Ὀρθοδόξων χωρῶν, καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ ποσομένου μετ' αὐτῶν συνενόησις, διότι γενικῶς ἀναγνωρίζεται ἡ ἀνάγκη τῆς μεταξὺ τῆς νεωτέρας γενεᾶς ἰδίως καλλιέργειας τῶν ἰδεωδῶν, αἵτινα διεκηρύχθησαν ἐν τῷ Συνεδρίῳ ἐκείνῳ. Ὁ δρ Τ' Hooft ἐγένετο δεκτὸς παρὰ τῷ Μακαριωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀθηνῶν καὶ ἐπεκοι-

νώνησεν ἀκολουθῶς μετὰ τῶν ἡγετῶν τῶν σπουδαιοτέρων παρ' ἡμῖν θρησκευτικῶν ὀργανώσεων, αἵτινες ἀσχολοῦνται μὲ τὴν νεολαίαν καὶ παρηκολούθησε τὸ λειτουργικὸν καὶ ἡτορικὸν φροντιστήριον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, παρακληθεὶς δὲ πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ «Ριζαρείου Θεολογικοῦ καὶ Παιδαγωγικοῦ Ὁμίλου» ὠμίλησε πρὸς τοὺς φοιτητὰς τῆς Θεολογίας περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ ταξιδίου του. Τὴν πρὸς τοὺς φοιτητὰς διάλεξιν τοῦ ὄρου Τ' Hooft ἐπηκολούθησεν ἐνδιαφέρουσα συζήτησις περὶ τοῦ ἔργου τῶν Συνεδρίων τῆς Στοκχόλμης καὶ τῆς Λωζάνης. Ὁ ἐν λόγῳ ξένος ἐξεφράζετο μετὰ θαυμασμοῦ δι' ὅσα ἤκουσε καὶ εἶδεν ἐν Κερκύρα καὶ ἐν Ἀθήναις σχετικὰ πρὸς τὴν μεταξὺ τῆς νεολαίας θρησκευτικὴν κίνησιν.

—Οἱ ἱεροσπουδασταὶ τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν Κορίνθου, Λαμίας, Μεσολογγίου, Ἀμαλιάδος καὶ Ἀγ. Ἀναστασίας (Χαλκιδικῆς) διὰ τηλεγραφημάτων πρὸς τὸν Πρωθυπουργόν, τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας καὶ τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς παρακαλοῦσιν ὅπως μὴ στερηθῶσι τοῦ μετὰ τὴν ἀποφοίτησιν των δικαιώματος διορισμοῦ εἰς δημοδιδασκαλικὴν θέσιν, ὡς ἐπιδικῶναι τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας διὰ τοῦ τροποποιηθέντος διατάγματος περὶ διαβαθμίσεως δημοδιδασκάλων. Ἐπ' ἴσης οἱ ἱεροσπουδασταὶ τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Ἄρτης δι' ὑπομνήματός των πρὸς τὴν Βουλὴν παρακαλοῦσιν ὅπως ἐξομοιωθῶσι πρὸς τοὺς ἐκ τῶν ἄλλων διδασκαλείων τοῦ Κράτους ἀποφοιτῶντας.

—Πρόσφυγες Ἑλληγες ὁδοδόξοι, ἐμπλακέντες εἰς τὰ δίκτυα τῆς ὑπὲρ τοῦ κατολισμοῦ προπαγάνδας τῶν Οὐνιτῶν καὶ προσηλυτισθέντες ὑπ' αὐτῶν, δι' ἐγγράφου των πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ἐξεδήλωσαν μετάνοιαν καὶ παρακάλεσαν νὰ γείνωσι δεκτοὶ μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των εἰς τοὺς κόλπους τῆς μητρὸς των Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Τὴν αἴτησιν ὑπογράφουσιν οἱ Ν. Κωνσταντινίδης, Χρ. Β. Στεφανόπουλος, Βασ. Χρ. Στεφανόπουλος, καὶ Παν. Αἰφύτροπουλος.

—Κατηρτίσθη σχέδιον νόμου περὶ μονοπωλιακῆς παραχωρήσεως τῶν κηροδῶν ὑλῶν (παραφίνης) εἰς Ἑταιρείαν ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως ὠρισμένον ἐκ τῆς πωλήσεως ποσοστὸν εισέρχεται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου.

—Ὁ ἐν Κάρδιφ τῆς Ἀγγλίας ἀποβιώσας ἐσχάτως ἀρχιμανδρίτης Γεννάδιος Θέμελης κατέλιπε διὰ διαθήκης λίρας 1500 ὅπως ἐκ τῶν τόκων αὐτῶν σπουδάζῃ διαδοχικῶς τὴν Θεολογίαν εἰς νέος ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας του πατρίδος, λίρας 400 διὰ τὴν ἐν Ἀμβέρσῃ ναόν, ὃν ὁ μακαρίτης εἶχεν ἰδρῦσαι, λίρας 200 «διὰ τὸ

ἠθικοθρησκευτικὸν περιοδικὸν «Ἀνάπλασις», λίρας 250 «διὰ τὸν Ἱερατικὸν Σύνδεσμον καὶ τὸ δημοσιογραφικὸν ὄργανον αὐτοῦ «Ἱερὸς Σύνδεσμος», λίρας 250 «διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις χριστιανικοὺς Συλλόγους Χριστιανῶν νέων καὶ Χριστιανῶν κορασίων καὶ τὸ ὄργανον αὐτῶν τὴν «Καινὴν Κτίσιν» καὶ ἄλλα κληροδοτήματα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κων)πόλεως, μετὰ τὸ ἰταμὸν πραξικόπημα τῶν ἐν Ἀλβανίᾳ συμπληξάντων ἀντικανονικὴν σύνοδον τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον τὸ μὲν προέβη ἀμέσως εἰς τὴν καθάρειν τῶν ἀντικανονικῶς χειροτονηθέντων ἐπισκόπων, τὸ δὲ διεμαρτυρήθη πρὸς τε τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Σερβίας διὰ τὴν ἐν Ἀλβανίᾳ διαγωγὴν τοῦ σέρβου ἐπισκόπου, καὶ πρὸς τὴν Ἀλβανικὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἀθέτησιν τῶν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου συμφωνιῶν ὡς πρὸς τὴν λύσιν τοῦ ἀλβανικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος καὶ τὴν ἐπέμβασιν αὐτῆς εἰς καθαρῶς πνευματικὰ ζητήματα τῆς ἐν Ἀλβανίᾳ ὁρθοδόξου μειονότητος. Τῆς ἀντικανονικῆς ταύτης συνόδου τῆς τάχα αὐτοκεφάλου ἀλβανικῆς ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρόεδρος ἐτάχθη ὁ Δυρραχίου Βησσαρίων Τζοβάνης. Κατὰ νεωτέρας δ' ἐκ Βελιγραδίου πληροφορίας ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀλβανίας ἤμειψε διὰ παρασῆμων ἀνωτάτων τὸν τε Πατριάρχην τῆς Σερβίας καὶ τὸν ἐνεργήσαντα τὰς ἀντικανονικὰς χειροτονίας σέρβον ἐπίσκοπον Βίκτωρα «διὰ τὴν παρασχεθεῖσαν εἰς τὴν αὐτοκέφαλον ἀλβανικὴν ἐκκλησίαν συνδρομήν».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

—Ἐν Καίρῳ ἐτελεύτησεν ὁ «Ὀρφανοτρόφος» Γεώργιος Σπετσερόπουλος, ἰδρυτῆς τοῦ Σπετσεροπουλείου Ὀρφανοτροφείου, ἐκηδεύθη δὲ ὑπὸ συμπάσης τῆς Ἱ. Συνόδου προεξάρχοντος τοῦ Παναγ. Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

—Ἐν Κάρλοβιτς συνελθούσα περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος ἔτους ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας ἐξέλεξε τιτουλάριον ἐπίσκοπον τὸν ἱερομόναχον Δρα Εἰρηναῖον Γεώργιεβιτς, ὑψηγῆτην τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Βελιγραδίου. Ὁ θεοφιλ. Εἰρηναῖος τυγχάνει ἐκ τῶν τροφίμων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, παρ' ἧς ἠξιώθη καὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ βαθμοῦ τοῦ διδάκτορος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ἡ οὐγγροβλαχικὴ μητρόπολις ἀπεφάσισε νὰ ἀνεγείρῃ δύο θεραπευτήρια διὰ τοὺς πάσχοντας ἱερεῖς, ἐν ἐπὶ ὄρους, καὶ ἐν παρὰ τὴν θάλασσαν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Καθ' ἃ ἀναγράφει ὁ «'Εκκλησιαστικὸς Κήρυξ», τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας, ὁ βασιλεὺς τῆς Βουλγαρίας Βόρις καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ πριγκίπισσα Εὐδοκία εἰσέφερον σημαντικὸν χρηματικὸν ποσὸν πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ παλαιοῦ ναοῦ μνημείου τῆς ἁγ. Σοφίας.

ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΚΥΡΙΩΝ ΑΓΡΙΝΙΟΥ
"Η ΖΩΟΔΟΧΟΣ ΠΗΓΗ,"
ΕΤΟΣ Α. ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1927

* Εσοδα	
Δικαιώματα ἐγγραφῆς	Δρχ. 5.759,—
Εἰσφοραὶ	> 1.033,50
Συνδρομαὶ	> 11.053,50
Δωρεαὶ	> 875,—
* Ἐρανοὶ	> 10.000,—
Εἰσπράξεις κυτίων Ἐκκλησιῶν	> 6.521,50
Τὸ ὅλον	<u>35.242,50</u>
* Ἐξοδα	
Δωρεαὶ εἰς ἀπόρους καὶ ἀσθενεῖς	Δρχ. 14.700,—
Γραφικὰ, βιβλία καὶ ἔντυπα	> 800,—
Δι' ἀγορὰν κυτίων λουκέτων	> 790,—
Δικαιώματα εἰσπράκτορος	> 475,—
Δημοσεύσεις	> 25,—
Ταχ. Τέλη καὶ Δακτυλογράφησις Καταστ.	> 65,—
	<u>16.855,—</u>
* Ὑπόλοιπον εἰς μετρητὰ ἐν τῷ Ταμείῳ	18.387,50
	<u>35.242,50</u>

ΕΤΟΣ Β'. ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1928

* Εσοδα	
* Ὑπόλοιπον παρελθούσης χρήσεως τοῦ 1927	Δρχ. 18.387,50
* Ἐγγραφαὶ	> 505,—
Μηνιαία συνδρομαὶ	> 19.353,—
Δωρεαὶ	> 7.200,—
Εἰσπράξεις κυτίων Ἐκκλησιῶν	> 24.139,60
Λαχειοφόρος ἀγορὰ	> 16.028,—
Λαχειοφόρος ἔμπορικῶν Συλλόγου	> 1.400,—
Τόκοι Ἀθηναϊκῆς	> 214,—
Εἰσπράξεις κυτίων γραφείων	> 3.278,—
	<u>90.505,10</u>
* Ἐξοδα	
Δωρεαὶ εἰς ἀπόρους καὶ ἀσθενεῖς	Δρχ. 52.935,30
Γραφικὰ, βιβλία καὶ ἔντυπα	> 317,—
Δι' ἀγορὰν τροπέων, κυτίων, λουκέτων κλ.	> 1.110,—
Δικαιώματα κλητῆρος	> 700,—
* Ἀμοιβὴ σκευὴ διὰ λογιστ. ἐργ. τοῦ ἔτους 1927	> 200,—
* Ἐξοδα λαχειοφόρου ἀγορᾶς	> 163,—
Εἰς κήρυκα Μπακολίτσα	> 100,—
* Ἐνοίκιον Παλλαδίου διὰ Λαχ. ἀγορὰν	> 1.000,—
	<u>56.545,30</u>
* Ὑπόλοιπον εἰς μετρητὰ ἐν τῷ Ταμείῳ	33.959,80
	<u>90.505,10</u>

Ἐν Ἀγρινίῳ τῆ 31-1-29

Ἡ Πρόεδρος
Σ. ΠάνταἩ Γραμματεὺς
Κ. Σισμάνη

ΟΜΙΛΙΑΙ ΜΙΧ. ΓΑΛΑΝΟΥ

Εἰς τοὺς ἀποστόλους καὶ τὰ Εὐαγγέλια
ὅλον τῶν Κυριακῶν.

Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον τεῖχος τοῦ Α' Τόμου. Ἀρχίζον μὲ μικρὸν πρόλογον, ἐμπεριέχει 14 ὀμίλιας. Τὸ Β' τεῖχος θὰ ᾔνε ἕτοιμον περὶ τὰ τέλη Μαρτίου.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου Σερρών διακηρύττει, ὅτι ἐκτίθησι εἰς πλειοδοτικὴν Δημοπρασίαν πρὸς ἑξαετῆ ἐνοικίαν καλλιέργειας καὶ ἐκμεταλλεύσεως τοῦ Ἐλαιῶνος αὐτῆς ἐκ τεσσάρων χιλιάδων καὶ διακοσίων δένδρων (ἐλαιοδέδρων) εὐρισκομένου εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Μονῆς. Ἡ Δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τῆ 10 Μαρτίου ἔ. ἔ. (1929) ἡμέρᾳ Κυριακῆ καὶ ὥρα 10—12 ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών ἐνώπιον τοῦ Ἀντιπροσώπου τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τοῦ Συμβολαιογράφου Σερρών κ. Κων. Τριανταφυλλοπούλου. Οἱ ὅροι τῆς δημοπρασίας εἰσὶ κατατεθειμένοι ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καὶ ἐν τῷ Συμβολαιογραφείῳ τοῦ ἐν λόγῳ Συμβολαιογράφου.

Τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Στανοῦ καὶ Ἱαρίου προκηρύσσει ὅτι, ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἑξαετοῦς ἐνοικιάσεως τῶν ἀγρῶν αὐτῆς. Ἡ δημοπρασία διεξαχθήσεται ἐν Σερβίῳ τῆ 25 Φεβρουαρίου ἔ. ἔ. ἡμέρᾳ Δευτέρα 10-12 π. μ. ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Σερβίαν κ. Νικολάου Καρτσιώτη καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τῆς Μονῆς, συμφώνως πρὸς τοὺς ὑπ' ἀριθ. 12 ὄρους ἐ. ἔ. τῆς Διακηρύξεως αὐτοῦ ἡς ἀντίγραφον εὐρεῖται παρὰ τε τῷ ὄντι Συμβολαιογράφῳ καὶ τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γινώσιν τῶν ὄρων.

Ἐν Σταυρῷ τῆ 14 Φεβρουαρίου 1929

Τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μακρυράχης, πιστοποιεῖ ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πρὸς ἐκποίησιν ὀκτὼ ἀγελάδας. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 17ην Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1929 ἡμέρᾳ Κυριακῆν καὶ ὥρα 10-12 π. μ. ἐν τῷ χωρίῳ αὐτῆς ἢ Συκιά. Ἐν τῇ Ἱερ. Μ. Μακρυράχης τῆ 28η Δεκεμβρίου 1928.

Τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενιάς προκηρύττει, ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησεως 30 ἀμῶν ἐκ τοῦ προβατοποιμνίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενιάς συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους καὶ ὑποχρεώσεις ταῦταριθμοῦ συγγραφῆς, ἡς ἀντίγραφα κατατεθήσονται ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀλμυροῦ Χρ. Τρικκαλινοῦ καὶ τῆς Μονῆς Ξενιάς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ Ἀλμυρῷ τῆ 10 Μαρτίου ἔ. ἔ. ἡμέρᾳ Κυριακῆ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 12ης ὥρας τῆς μεσημβρίας ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀλμυροῦ Χρ. Τρικκαλινοῦ, Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Ἀλμυροῦ καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Ὡς πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται τὸ ποσὸν δραχ. 150,— δι' ἕκαστον ἀμῶν.— Ἴνα γίνῃ τις δεκτὸς εἰς τὴν προκειμένην δημοπρασίαν δέον νὰ παρουσιάσῃ ἀπόδειξιν ὅτι κατέβαλε δι' ἔγγραφου εἰς τὴν δημοσίῳ Ταμείῳ ἢ ἐν τῷ Καταστήματι ἢ Ὑποκαταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ 1/5 τῆς ἀξίας τῶν ἐκποιουμένων ζῶων ἢ νὰ καταθέσῃ τοῦτο εἰς χρέμα κατὰ τὴν ὥραν τῆς δημοπρασίας εἰς τοὺς διεργουῦντας αὐτήν, ἄλλως εἶναι ἀπαράδεκτος, ὡς ἀπαράδεκτος τυγχάνει καὶ πάσα δι' ἀναφορᾶς προσφορὰ ἄνευ ἐγγραφῆς. Ἐν Ἱ. Μονῇ Ξενιάς τῆ 24 Φεβρουαρίου 1929.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐποπτεύουσα Ἐπιτροπὴ
Ἀθηνῶν καὶ Παγωνιανῆς κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
Καλαβροῦτων καὶ Αἰγιαλείας κ. ΤΙΜΟΘΕΟΣ
Διευθυντῆς: ΓΡΗΓ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθ. Πανεπιστημίου
Τίμημα ἐτησίως ἐγγραφῆς
Ἔστω. Δρχ. 50. Ἐξωτ. Φρ. 50. Ἀμερικῆς Δολ. 3
Γραφεῖα «Ἐκκλησίας»:
Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς ὁδ. Φιλοθέης 21

Τύποις «Φοῖνικος», Ὀδὸς Σταδίου 44—Ἀθήναι